

Neděle 24. listopadu Ježíše Krista Krále	7.30 mše sv. v Borohrádku 8.45 mše sv. v Horním Jelení 10.00 mše sv. v Radhošti
Pondělí 25. listopadu <i>Sv. Kateřiny Alexandrijské, panny a mučednice</i>	14.00 mše sv. v Simeonu
Úterý 26. listopadu	
Středa 27. listopadu	
Čtvrtek 28. listopadu	18.00 mše sv. v Horním Jelení
Pátek 29. listopadu	17.35 modlitba sv. růžence 18.00 mše sv. v Horním Jelení
Sobota 30. listopadu <i>Sv. Ondřeje, apoštola</i>	8.00 mše sv. v Horním Jelení 16.00 mše sv. v Zámrsku s nedělní platností
Neděle 1. prosince 1. neděle adventní <i>Žehnání adventních věnců</i>	7.30 mše sv. v Borohrádku 8.45 mše sv. v Horním Jelení 10.00 mše sv. v Radhošti 15.00 mše sv. v Šachově

! 20 minut před každou mší sv. – příležitost ke svátosti smíření !

Nezaměstnáte-li se vy sami, zaměstná vás ďábel.
sv. Jan Bosco

Sbírka v kostele 17. 11. 2019:

Horní Jelení 1 310,- Kč
Radhošť 420,-Kč
Borohrádek 1 260,- Kč
Šachov 380,-Kč

O Skutcích apoštolů - »Priscilla a Akvila ho vzali k sobě«

Katecheze papeže Františka z 13. listopadu, nám. sv. Petra (Sk 18,1-3)

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Skutky apoštolů vyprávějí o tom, jak Pavel, coby neúnavný hlasatel evangelia, po athénském pobytu, pokračuje v běhu evangelia světem. Novou etapou jeho misijní cesty je Korint, hlavní město římské provincie Achaje, obchodní a kosmopolitní sídlo díky dvěma důležitým přístavům.

Jak čteme v osmnácté kapitole Skutků, Pavlovi nabídl pohostinství manželský pár Akvila a Priscilla (nebo Priska), kteří byli donuceni k přestěhování do Korinta z Říma poté, co císař Klaudius nařídil vyhoštění Židů (Sk 18,2). Zde bych rád učinil odbočku. Židovský národ si v dějinách hodně vytrpěl – vyháněli ho a pronásledovali...To se týkalo také tohoto manželského páru. V minulém století jsme zaznamenali tolik krutostí, které byly namířeny proti židovskému národu. Ačkoli jsme se domnívali, že jim je konec, dnes se tu a tam opět vrací pronásledování Židů. Bratři a sestry, něco takového není lidské ani křesťanské. Židé jsou našimi bratry! Není možné je pronásledovat, rozumíte? Tito manželé ukazují, že mají srdce plné víry v Boha a velkorysosti vůči druhým lidem, schopné vytvořit prostor pro ty, kteří jako cizinci žijí ve stejných podmínkách jako oni. Tato vnímavost je přivádí k odpoutání od sebe sama, aby pěstovali křesťanské umění pohostinnosti (sro. Řím 12, 13; Žid 13,2) a otevřeli apoštolu Pavlovi dveře svého domu. Takto přijímají nejenom evangelizátora, ale také jeho hlásání – Kristovo evangelium, „jímž se projevuje Boží moc a které přináší záchranu každému, kdo věří“ (Řím 1,16). Od oné chvíle jejich domov prosycuje vůně Slova, „plného života a síly“ (Žid 4,12), která oživuje srdce.

Akvila s Priscillou sdílejí s Pavlem rovněž řemeslnou činnost, tedy výrobu stanů. Pavel si velice vážil jejich manuální práce a považoval ji za přednostní prostor křesťanského svědectví (1 Kor 4,12) a za správný způsob obživy beztoho, že bychom někomu či celé komunitě byli za obtíž (1 Sol 2,9; 2 Sol 3,8).

Akvilův a Priscillin dům v Korintu otevřel dveře nejenom apoštolovi, ale také bratrům a sestrám v Kristu. Pavel proto může mluvit o společenství, které „se schází v jejich domě“ (1 Kor 16,19), z něhož se stává „dům církve“, *domus ecclesiae*, místo naslouchání Božímu slovu a slavení eucharistie. Také dnes v některých zemích, kde není náboženská svoboda a křesťané nejsou svobodní, se věřící tak trochu ve skrytu scházejí po domech k modlitbě a eucharistické oběti. Také dnes existují takové domovy a rodiny, které se stávají chrámem eucharistie.

Po půldruhém roce korintského pobytu Pavel toto město opouští společně s Akvilou a Priscillou, kteří zůstávají v Efesu. Rovněž tam se z jejich domu stává katechetický prostor (srov. Sk 18,26). Nakonec se oba manželé vracejí do Říma a jsou adresáty oslavné řeči, kterou Pavel začleňuje do listu Římanům. Pavel byl těmto manželům vděčný, a proto o nich napsal v listě Římanům. Poslechněte si, jak: „Pozdravujte Prisku a Akvilu, kteří se mnou pracovali pro křesťanskou víru a nasadili pro mě vlastní život: jsem jim zavázán vděčností nejen já, ale všechny církevní obce pohanokřesťanů“ (16,4). Kolik rodin v čase pronásledování nasazuje život, aby ukryli pronásledované! Zde máme první vzor – rodinné přijetí i v těžkých časech.

Mezi četnými Pavlovými spolupracovníky vynikají Akvila s Priscillou (nebo Priskou) jako „vzory manželského života, odpovědně usilujícího sloužit celému křesťanskému společenství“ ([Katecheze Benedikta XVI.](#), 7.2.2007), a připomínají nám, že díky víře a evangelizačním snahám mnoha laiků, jako byli oni, se křesťanství dostalo až k nám. Pomyslete, že křesťanství od samého počátku hlásali také laici! Vy, laici, nesete skrze křest odpovědnost za šíření víry. Bylo „nezbytné nasazení těchto rodin, manželů, křesťanských společenství, věřících laiků, kteří poskytli půdu (*humus*) k růstu víry, aby křesťanství mohlo zakořenit v zemi lidu a plně se rozvinout“ (*tamtéž*). Tato věta papeže Benedikta XVI. je nádherná – laici poskytují humus k růstu víry.

Prosme Otce, který se rozhodl učinit z manželů „živé umělecké dílo“ ([Amoris laetitia](#), 11) – Jsou tady novomanželé? Tady jsou! Poslyšte, to je vašim povoláním, máte být skutečným uměleckým dílem – aby vylil svého Ducha na všechny křesťanské páry, aby po vzoru Akvily s Priscillou dokázaly otvírat svá srdce Kristu a bratrům a přeměnily své domovy na domácí církve. To je krásné slovo – domov je domácí církví, kde se prožívá společenství a přináší se oběť života prožívaného s vírou, nadějí a láskou. Musíme se však modlit k těmto dvěma světcům, Akvilovi a Prisce, aby naše rodiny naučili, jak žít jako oni a být domácí církví, z jejíž úrodné prsti roste víra.